

til Udvalgets Arbejde. Desuden betaler Slagteriernø 4 Kr. pr. Krop for at have Ret til af de sunde Dyr at udnytte Lever, Hjerte og Lunger, samt at afsmelte Talg. Huderne Værdi tilhører Udvalget, og for Juli Maaned er Huderne solgt til A/S Ravnkilde & Co. til en Pris af 19 og 17 Kr. for store Huder og 17 og 15,50 Kr. for smaa Huder af henholdsvis 1. og 2. Klasse; Vægtgrænsen er 18 kg.

Udvalget raader i Øjeblikket over en Kassebeholdning paa ca. 900 000 Kr., men hvis der fra 1. Juli til Udgangen af Oktober Maaned destrueres ca. 3 000 Kreaturer og ca. 1 000 Forfjerdinger om Ugen, vil de i Øjeblikket fastsatte Priser vanskeligt kunne oprettholdes, selv om den nævnte Kassebeholdning fordeles udover de kommende Ugers Udbetalinger. Erfaringerne fra de sidste Uger synes dog at pege henimod, at der vil komme et noget mindre Antal Kreaturer frem til Destruktion.

Indtil 1. Juli er der, naar Destruktionsordningen i Efteraaret 1932 medtages, destrueret godt 60 000 Kreaturer.

Fra Reguleringsudvalget sker der en Tilbagebetaling af erlagt Slagteafgift for de Kreaturer, der eksporteres slagtede. Endvidere er der fra Reguleringsudvalget overført ialt 250 000 Kr. til Eksportudvalgets Virksomhed. Af disse Midler haves i Øjeblikket godt 100 000 Kr. i Behold.

Vedrørende Landbrugets Afsætning af Kvæg og Kød ligger Eksporten og Destruktionsordningen, som nævnt, i de omtalte to Udvalgs Hænder. Salget paa Hjemmemarkedet paavirkedes af de to Udvalgs Arbejde, men den fulde Kontrol med Prisdannelsen paa Hjemmemarkedet haves ikke. Den laveste Destruktionspris er den Bundpris, hvorunder det ikke skulde være nødvendigt for nogen Producent at sælge. Gennem en Reduktion af Besætningerne, ved Opretholdelse af Eksporten og ved en Fortsættelse af Destruktionen skulde man naturligt naa til en varig Prisforøgelse.

En kunstig Prisforøgelse paa Hjemmemarkedet kunde maaske etableres gennem en Kontrol med Tilførslerne til Slagtsteder og Markeder, men en saadan Kontrol skaffer ikke Producenterne af med Dyrene, hvorimod den vil udjævne Tilførslerne, og Kontrollen med Tilførslerne forudsætter en Pligt til at aftage Producenterne Dyr. Teoretisk vil der ikke være noget i Vejen for at gennemføre en Regulering af Slagtstedernes og Markedernes Tilførsler ved Anmeldelsespligt, men den vil være meget vanskelig at administrere og vil let kunne medføre store Ubehageligheder for Producenterne derved, at de f. Eks. ikke vil kunne realisere paa det Tidspunkt, hvor de selv skønner det rigtigst. Det vil ogsaa være vanskeligt at faa en effektiv Kontrol med, at der ikke omsættes Kreaturer paa anden Maade. Den naturligste Vej til at opnaa bedre Priser vil formentlig være en videre Udbygning af Destruktionen, saaledes at Besætningerne reduceres i Overensstemmelse med de forringede Afsætningsforhold, og reduceres »fra den rigtige Ende«, saaledes at de daarligste Individider bortsælges først.

Hvis man ønsker at sætte Destruktionsprisen højere op, end den er i Øjeblikket, maa man have i Erindring, at det saa vil blive nødvendigt at yde Tilskud til Eksporten for at holde den i Gang. Ligeledes maa det erindres, at den nuværende Konservesindustri vanskeligt vil kunne fortsætte, saafremt den skal opkøbe i det frie Marked. Men fremfor alt maa man have i Erindring, at de nuværende Midler, der er til Raadighed for Arbejdet, ikke vil strække til til Forøgelse af Priserne udover de nu fastsatte. Ønskes Priserne hævet, maa det ske enten gennem en Forøgelse af Slagteafgiften eller gennem et Tilskud fra Staten.